

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 10Cb/49/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114206100
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr., PhD. Lenka Müllerová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5114206100.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Lenkou Müllerovou, PhD., v právnej veci navrhovateľa: Ján Ksenič, s miestom podnikania 090 16 Rovné 126, IČO: 10 783 466, právne zastúpený: BB Consensus, s.r.o., so sídlom Kollárovo nám. 9, 811 06 Bratislava, IČO: 35 694 815, proti odporcom: v rade 1/ Real - Stav, spol. s r.o., so sídlom Družstevná 1052, 024 01 Kysucké Nové Mesto, IČO: 36 405 141, v rade 2/ REDbird s. r. o., so sídlom Karpatské námestie 10A, 831 06 Bratislava - mestská časť Rača, IČO: 35 835 389, o neúčinnosť právneho úkonu, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa voči odporcovi v rade 1/ a odporcovi v rade 2/ v celom rozsahu **z a m i e t a** .

Odporcovi v rade 1/ a odporcovi v rade 2/ náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

odôvodnenie:

Pôvodne označení navrhovateľa v rade 1/ Ján Ksenič, Rovné č. 129, IČO: 10 783 466 a v rade 2/ ALAS Slovakia s.r.o., so sídlom Polianky 3357/23, Bratislava, IČO: 35 825 286 sa voči odporcom v rade 1/ a v rade 2/ domáhali spoločnou žalobou určenia neúčinnosti právnych úkonov, ktorým odporca v rade 1/ previedol na odporcu v rade 2/ vlastníctvo nákladného privesu U. s evidenčným č. M.-XXXYB a nákladného motorového vozidla E. M. s evidenčným č. M.-XXX R. a v prípade, že odporca v rade 2/ vozidlá nemá k dispozícii, žiadali zaviazať odporcu v rade 2/ zaplatiť navrhovateľom každému samostatne peňažnú náhradu z titulu prospechu získaného z odporovateľného právneho úkonu. Navrhovateľa sa súčasne žalobným návrhom domáhali určenia neúčinnosti právneho úkonu voči každému z navrhovateľov samostatne, ktorým odporca v rade 2/ prijal od mesta Rimavská Sobota v mesiaci jún 2011 na označený účet sumu 171.367,41 eur za práce, ktoré vykonal a vyfakturoval pre mesto Rimavská Sobota odporca v rade 1/ a súčasne žiadali zaviazať odporcu v rade 2/ zaplatiť každému z navrhovateľov peňažnú náhradu z titulu prospechu získaného z odporovateľného právneho úkonu a nahradiť navrhovateľom trovy konania. Po začatí konania a začatí dokazovania v predmetnej právnej veci navrhovateľ v rade 2/ vzal žalobný návrh voči odporcom v rade 1 /a 2/ v rozsahu ním uplatňovaných nárokov späť a žiadal konanie zastaviť. Pri aplikácii zákonného ustanovenia § 96 ods. 1, 2 O.s.p. a § 101 ods. 3 O.s.p. súd rozhodol o zastavení konania v časti návrhu navrhovateľa v rade 2/ voči odporcom v rade 1/ a 2/ uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 10Cb 49/2014-286 zo dňa 15.10.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.11.2015. Predmetom konania tak ostal návrh navrhovateľa voči odporcom v rade 1/ a 2/ o určenie neúčinnosti vyššie označených právnych úkonov, ktorých predmet navrhovateľ upresnil doplňujúcim podaním zo dňa 24.07.2014 v časti vyčíslenej peňažnej náhrady, ktorej sa navrhovateľ spolu s určením odporovateľnosti napadnutých právnych úkonov domáha.

Podanú žalobu navrhovateľ odôvodnil tým, že rozhodnutím Okresného súdu Žilina bol navrhovateľovi v rade 1/ priznaný nárok na zaplatenie istiny 79.328,04 eur s príslušenstvom a náhradou trov konania, ktoré rozhodnutie potvrdil Krajský súd v Žiline dňa 24.11.2011 v rozhodnutí pod sp. zn. 13Cob/191/2011.

Dňa 29.03.2012 vydal súdny exekútor L.. G. L. upovedomenie o začatí exekúcie voči odporcovi v rade 1/. Od 05.10.2004 do 12.10.2011 bol L.. B. jediným konateľom a jediným spoločníkom spoločnosti Real - Stav, spol. s r.o. ako odporca v rade 1/. a rovnako obchodnej spoločnosti Real - Stav Slovakia, spol. s r.o. pôvodne označeného ako odporca v rade 2/ (Real - Stav Slovakia, spol. s r. o., so sídlom Vajanského 363, 024 01 Kysucké Nové Mesto, IČO: 44 714 157) . Odporca v rade podľa výpisu z Obchodného registra vznikol ako subjekt práva dňa 08.04.2009 s tým, že jediným konateľom a spoločníkom bol L.. L. B.. Odporca v rade 2/ vznikol v čase, kedy navrhovateľ evidoval voči odporcovi neuhradený splatný záväzok vo výške 79.328,04 eur s príslušenstvom. Následne začal odporca v rade 1/ prevádzať všetok svoj majetok do majetku odporcu v rade 2/. Navrhovateľ poukázal na zoznam súdnych konaní vedených na Okresnom súde Žilina, v rámci ktorých si množstvo veriteľov v rokoch 2009 - 2012 uplatnilo svoje pohľadávky na súde voči odporcovi v rade 1/ a súčasne na podanie trestného oznámenia navrhovateľmi na zástupcov odporcu v rade 1/ a odporcu v rade 2/ z dôvodu podozrenia zo spáchania trestného činu poškodzovania veriteľa, na základe čoho Okresná prokuratúra Žilina dňa 15.11.2013 podala na L.. L. B. (konateľa a jediného spoločníka spoločnosti Real - Stav, spol. s r.o. a Real - Stav Slovakia, spol. s r.o.) obžalobu pod sp. zn. 4Pv 210/12. Navrhovateľ uviedol, že odporca v rade 1/ celkovo previedol na odporcu v rade 2/ v rokoch 2009 - 2011 bez toho, aby mu bola za predaj poskytnutá reálne protihodnota na odporcu v rade 2/ v žalobe označený majetok, ktorého podstatný úbytok preukazujú aj účtovné závierky spoločnosti, z ktorých je zrejmé, že sa spoločnosť odporcu v rade 1/ v rokoch 2009 - 2010 zbavila podstatnej časti svojho majetku a stala sa tým insolventnou. Zo znaleckého posudku č. XX/XXXX vypracovaného znalcom C.. G. L. v trestnom konaní vyplýva úbytok majetku za roky 2008 - 2011 s konštatovaním znalca, že z predložených bankových výpisov spoločnosti Real - Stav, spol. s r.o. za uvedené obdobie nie je zaevidovaný žiaden príjem finančných prostriedkov na bankové účty, ktorý by bol z predaja majetku za roky 2008 - 2011. Následne L.. L. B. po tom, ako previedol všetok bonitný majetok z odporcu 1/ na odporcu 2/ predal zadlženú a nemajetnú spoločnosť Real - Stav, spol. s r.o. do USA. Nového konateľa spoločnosti označil za nastrčenú osobu ako tzv. "bieleho koňa", na ktorého bola insolventná spoločnosť prepísaná. Navrhovateľ poukázal na priamy úmysel odporcu v rade 1/ a odporcu v rade 2/ ukrátiť svojich veriteľov a zbaviť sa svojho majetku s úmyslom obmedziť až vylúčiť uspokojenie vymáhateľných pohľadávok veriteľov, čím odporca v rade 1/ zmaril aj možné plnenie voči navrhovateľovi. Uvedeným konaním sa vymožiteľnosť navrhovateľovej pohľadávky zhoršila a podľa správy exekútora zo dňa 24.10.2012 nebol zistený majetok odporcu v rade 1/, ktorý by bol exekučne postihnuteľný. Dňa 02.03.2011 previedol odporca v rade 1/ na odporcu v rade 2/ bez skutočného prijatia finančných prostriedkov nákladný prívies U. s evid. č. M.-XXXYB a nákladné motorové vozidlo E. M. s evid. č. M.-XXX R., čím došlo k úmyselnému ukráteniu navrhovateľa a podobne v júni 2011 došlo k preplateniu faktúr vo výške 171.367,41 eur vystavených odporcom 1/ mestu Rimavská Sobota na podnikateľský účet odporcu v rade 2/, hoci na takúto úhradu odporcovi v rade 2/ nevznikol žiaden právny titul. Uvedeným konaním došlo k úmyselnému ukráteniu navrhovateľa ako veriteľa odporcu v rade 1/. Vzhľadom na uvedené sa navrhovateľ domáhal určenia právnej neúčinnosti označených právnych úkonov a zaplata špecifikovanej peňažnej náhrady voči odporcovi v rade 2/ z titulu prospechu získaného z odporovateľných právnych úkonov odporcu. Navrhovateľ má za to, že vzhľadom na postavenie štatutárneho orgánu odporcu v rade 1/ a pôvodne označeného odporcu 2/, ktorý je tou istou osobou, je zrejmé, že odporca v rade 2/ musel poznať úmysel odporcu v rade 1/, t. j. boli mu známe finančné, majetkové, záväzkové a hospodárske pomery odporcu v rade 1/ , ako aj odporcu v rade 2/. S poukazom na uvedené skutočnosti a obsah zákonného ustanovenia § 42a ods. 4 Občianskeho zákonníka sa navrhovateľ dožadoval zabezpečenia ochrany pred právnymi úkonmi dlžníka, ktoré viedli k zmenšeniu majetku dlžníka, a tým aj k zmareniu možnosti navrhovateľa uspokojiť svoju pohľadávku. Navrhovateľ súčasne žiadal priznať peňažnú náhradu v presne vyčíslenej sume, vo výške zodpovedajúcej prospechu získanému z odporovateľného právneho úkonu vo väzbe na súdom priznanú pohľadávku navrhovateľovi.

Spolu s návrhom na začatie konania navrhovateľ pripojil do obsahu spisového materiálu výpis zo Živnostenského registra navrhovateľa a výpis z Obchodného registra odporcu v rade 1/ a odporcu v rade 2/, rozhodnutia prvostupňového a druhostupňového súdu označené v žalobe spolu s upovedomením o začatí exekúcie, obžalobu Okresnej prokuratúry Žilina zo dňa 15.11.2013, trestný rozkaz Okresného súdu Žilina sp. zn. 3T/200/2013 zo dňa 20.01.2014, výpis z knihy vydaných faktúr k 31.12.2006, účtovné závierky spoločnosti Real - Stav, spol. s r.o. za rok 2009, znalecký posudok č. XX/XXXX vypracovaný znalcom C.. G. L..

Pojednávania konané dňa 21.04.2015 a dňa 12.04.2016 sa uskutočnili v neprítomnosti účastníkov konania za súčasného splnenia zákonných podmienok vymedzených ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p. Súd vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu navrhovateľa a prečítaním listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah spisového materiálu, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

Právny zástupca navrhovateľa sa v celom rozsahu pridržiaval návrhu na začatie konania. Uviedol, že odporca sa počas súdnych konaní úmyselne zbavoval svojho majetku s cieľom ukrátiť svojich veriteľov s poukazom na účtovné závierky a znalecký posudok a ďalšie doklady, ktoré sú obsahom spisu v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 3T/200/2013. Navrhovateľ sa domáhal vyslovenia právnej neúčinnosti v žalobe označených právnych úkonov voči odporcovi v rade 1/ a voči odporcovi v rade 2/ a súčasne zaplata peňažnej náhrady na základe týchto odporovateľných úkonov. Listinami, na základe ktorých došlo k prevodu v žalobe označených motorových vozidiel z odporcu v rade 1/ na odporcu v rade 2/, navrhovateľ nedisponuje. Navrhovateľ predložil do obsahu spisového materiálu znalecké posudky vypracované pre potreby trestného konania, z obsahu ktorých vyplýva, že obvyklá cena v čase prevodov motorových vozidiel na základe odporovateľných právnych úkonov bola v prípade nákladného privesu v sume 12.061,- eur a v prípade nákladného motorového vozidla E. M. 41.197,- eur. Podľa znaleckých posudkov protihodnota v takejto cene v súvislosti s uskutočnenými prevodmi medzi odporcami v rade 1/ a 2/ pripísaná na účet odporcu v rade 1/ nebola.

Odporcovia v rade 1/ a 2/ sa k žalobe nevyjadrili a pojednávani sa nezúčastnili.

Po začatí konania pôvodne označený odporca v rade 2/ zanikol dobrovoľným výmazom obchodnej spoločnosti na základe rozhodnutia spoločníkov o zrušení spoločnosti podľa § 68 ods. 3 písm. b) Obchodného zákonníka (výpis z Obchodného registra zo dňa 18.08.2015 - č.l. 266) a jeho právnym nástupcom sa stal DC service s.r.o., so sídlom Topoľčianska 4085/82, Banka 921 01, IČO: 44 473 966, dňom 11.07.2015, ktorý v priebehu konania zanikol dobrovoľným výmazom ku dňu ku dňu 12.04.2016, pričom súd ďalej pokračoval v konaní s jeho právnym nástupcom bez osobitného procesného rozhodnutia súdu podľa § 107 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku, aktuálne označeným odporcom v rade 2/ REDbird s.r.o., Karpatské námestie 10A, Bratislava - mestská časť Rača 831 06, IČO: 35 835 389.

Z obsahu žaloby a prednesu právneho zástupcu navrhovateľa vyplýva, že navrhovateľ sa žalobou domáha určenia odporovateľnosti v žalobe označených právnych úkonov v zmysle ustanovenia § 42a Občianskeho zákonníka. Dôvodnosť svojej žaloby navrhovateľ založil na tvrdení, že napadnutými právnymi úkonmi odporcu v rade 1/ došlo k ukráteniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky navrhovateľa.

S prihliadnutím na postavenie subjektov záväzkovo-právneho vzťahu a predmetný nárok súd na daný skutkový stav aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia:

Podľa § 42a ods. 1 z. č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkov právné úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

Podľa ods. 2 odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

Podľa ods. 3 odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a a) osobou jemu blízkou (§ 116 a 117), b) právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) majetkovú účasť aspoň 10% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, c) právnickou osobou, v ktorej je dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom, d) právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písmene c) majetkovú účasť aspoň 34% v čase, keď sa

uskutočňuje tento právny úkon, alebo ktorý dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c) alebo d); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

Podľa ods. 4 odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom, ktorý je právnickou osobou, a a) členom jeho štatutárneho orgánu, jeho prokuristom, likvidátorom alebo spoločníkom, b) osobou blízkou (§ 116 a 117) osobe uvedenej v písmene a), c) právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmenách a) a b) majetkovú účasť aspoň 10% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, d) právnickou osobou, v ktorej je osoba uvedená v písmenách a) a b) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom, e) právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písmene d) majetkovú účasť aspoň 34% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c), d) alebo e); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

Podľa ods. 5 odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch, na ktorého základe prevzal záväzok bez primeraného protiplnenia, a to najmenej vo výške určenej znaleckým posudkom 2b) alebo odborným odhadom, a ktorý a) spôsobil, že dlžník sa stal vo vzťahu k ďalším veriteľom platobne neschopným, 2c) alebo b) bol uskutočnený s úmyslom neodôvodnene odložiť alebo zmariť platbu veriteľovi, alebo c) bol uskutočnený s úmyslom prevziať dlh, ktorý dlžník nebude schopný splniť v čase jeho splatnosti.

Podľa § 42b ods. 1 Občianskeho zákonníka právo odporovať právny úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou.

Podľa ods. 2 právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

Podľa ods. 3 právo odporovať právnomu úkonu možno uplatniť nielen proti osobám, ktoré s dlžníkom dojednali odporovateľný právny úkon, ale aj proti ich dedičom alebo právny nástupcom; proti tretím osobám len vtedy, ak im boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právnomu úkonu proti ich predchodcovi.

Podľa ods. 4 právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právny úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Vzhľadom na povahu uplatneného nároku súd v predmetnej veci posudzoval splnenie všetkých zákonom stanovených svojou povahou kumulatívnych podmienok odporovateľnosti právneho úkonu dlžníka podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 42a an. Občianskeho zákonníka. Existenciu vymáhateľnej pohľadávky navrhovateľ preukázal pripojeným právoplatným a vykonateľným rozhodnutím Okresného súdu Žilina, spis. zn. 19Cb/59/2010 zo dňa 14.01.2011, ktorým bola priznaná navrhovateľovi pohľadávka v sume 79.328,04 eur spolu s úrokom z omeškania a náhradou trov konania.

Navrhovateľ sa domáhal odporovateľnosti ako osoba aktívne legitimovaná v zmysle ustanovenia § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na dátum podania žaloby dňa 24.02.2014 a dátumom uskutočnenia odporovaných právnych úkonov dňa 02.03.2011 a jún 2011 súd konštatuje, že navrhovateľ odporoval právny úkon, ktoré dlžník uskutočnil v posledných troch rokoch v zmysle ustanovenia § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Vo vzťahu k pasívnej vecnej legitímácii súd konštatuje, že v zmysle ustanovenia § 42b ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech, v posudzovanom prípade voči odporcovi v rade 2/ ktorý je právnym nástupcom spoločnosti Real - Stav Slovakia, spol. s r.o. Rozhodnutie súdu o určenie právnej neúčinnosti len deklaruje, a teda pôsobí ex tunc. Z toho vyplýva možnosť pokračovať v konaní s právnym nástupcom pôvodne označeného odporcu a jeho pasívna vecná legitímácia v spore.

Pokiaľ sa navrhovateľ súčasne domáhal určenia neúčinnosti právnych úkonov a peňažnej náhrady voči odporcovi v rade 1/ ako dlžníkovi, súd konštatuje nedostatok pasívnej vecnej legitímácie odporcu v rade 1/. Z povahy odporovacej žaloby síce vyplýva, že možno odporovať len právnomu úkonu dlžníka, ktorý musí byť vždy jednou stranou alebo jedinou stranou právneho úkonu, ale tento sa v zmysle vyššie citovanej zákonnej úpravy nestáva pasívne legitimovanou osobou, ktorou je len osoba, s ktorou alebo v prospech ktorej bol právny úkon urobený, t.j. osoba odlišná od dlžníka. Súd preto posúdil žalobný návrh voči odporcovi v rade 1/ z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie za nedôvodný, čoho dôsledkom bolo zamietnutie návrhu voči odporcovi v rade 1/ v celom rozsahu.

Vo vzťahu k požadovanej peňažnej náhrade súd poukazuje na ustanovenie § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka, keď predpokladom uplatnenia náhrady voči tomu, kto mal z odporovaného právneho úkonu prospech, je skutočnosť, že veriteľ sa úspešne domohol právnej neúčinnosti napadnutého právneho úkonu. Za tohto stavu ak navrhovateľ kumuloval spolu s návrhom na určenie právnej neúčinnosti právneho úkonu aj požadovanú peňažnú náhradu, súd vyhodnotil žalobu v časti požadovaného peňažného plnenia ako predčasnú, čo bolo dôvodom zamietnutia žaloby v tejto časti uplatneného nároku

Súd poznamenáva, že odporovacia žaloba je procesným prostriedkom ochrany veriteľov pred takými úkonmi dlžníka, ktoré sú inak platné z hľadiska obsahových a formálnych náležitostí konkrétneho zmluvného typu a z hľadiska náležitostí právnych úkonov netrpia vadou, pre ktorú by bolo možné vysloviť ich neplatnosť, ale ktorými dosiahne dlžník ukrátenie uspokojenia ich pohľadávok. Ukrátenie uspokojenia pohľadávok veriteľov spôsobuje, že pohľadávky veriteľov v dôsledku dispozície dlžníka s jeho majetkom buď nebudú uspokojené v plnom rozsahu alebo ani v takom rozsahu, aký by bolo možné dosiahnuť pred účinnosťou právneho úkonu, ktorým dlžník disponoval so svojim majetkom. Preto jedným z právnych predpokladov pre úspešné podanie odporovacej žaloby je platnosť právneho úkonu. Pokiaľ by právny úkon nebol platný, neprichádza do úvahy podanie odporovacej žaloby a dosiahnutie právnej neúčinnosti právneho úkonu, pretože neplatný právny úkon nemá tie právne účinky, ktoré inak zákon s platným právnym úkonom spája. V prípade prevodu nákladného prívesu a nákladného motorového vozidla na odporcu v rade 2/ dňa 02.03.2011 bez poskytnutia protiplnenia súd konštatuje, že jedným z predpokladov odporovateľnosti právneho úkonu v zmysle ustanovenia § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka je úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa a tento úmysel musel byť druhej strane známy, to znamená vedomosť tohto úmyslu. Z vykonaných dôkazov však vyplynulo, že v čase uskutočnenia napadnutých právnych úkonov, t. j. prevodu majetku z dispozície odporcu v rade 1/ na odporcu v rade 2/ ku dňu 02.03.2011 bola jediným spoločníkom a konateľom oboch spoločností rovnaká osoba - L.. L. B., ktorá okolnosť vyplýva nielen z nesporného tvrdenia navrhovateľa, ale aj z pripojených výpisov z Obchodného registra oboch spoločností. Teda v prípade ak na strane prevodcu a nadobúdateľa koná v mene týchto zmluvných strán tá istá osoba, t.j. konateľ, ktorý je osobou prejavujúcou vôľu spoločnosti navonok, nemožno hovoriť o úmysle a o vedomosti tohto úmyslu, keďže úmysel ukrátiť svojho veriteľa bol takto daný na oboch zmluvných stranách.

Z pripojeného rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 3T/200/2013 zo dňa 08.02.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť čo do viny a trestu dňa 08.02.2016 vyplýva, že konateľ spoločnosti Real - Stav, spol. s r.o. L.. L. B. bol uznaný za vinného z trestného činu poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a) ods. 4, ods. 5 písm. a) Trestného zákona za to, že ako konateľ spoločnosti založil spoločnosť Real - Stav Slovakia, spol. s r.o. s miestom podnikania Kysucké Nové Mesto, v ktorej bol taktiež konateľom od založenia do jej výmazu, a to s obdobným predmetom podnikania ako spoločnosť Real - Stav, spol. s r.o., v úmysle, aby na túto spoločnosť už v čase mu známych existujúcich veriteľov, medzi inými aj navrhovateľa, previedol časť majetku vo vlastníctve spoločnosti Real - Stav, spol. s r.o. bez prijatia reálnej protihodnoty v prospech spoločnosti Real - Stav, spol. s r.o., medzi inými i v žalobe označenými právnymi úkonmi dlžníka, čím zmaril uspokojenie veriteľov, medzi ktorých patrí aj firma L. M., t. j. navrhovateľa. Z uvedeného je zrejmé, že konateľ oboch spoločností, t. j. odporcu v rade 1/ a odporcu v rade 2/ v súvislosti

s uskutočnením napadnutých právnych úkonov úmyselne konal so zámerom poškodiť svojich veriteľov zmarením uspokojenia ich splatných pohľadávok, čoho dôsledkom je absolútna neplatnosť právneho úkonu podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom. Podľa rozhodovacej praxe súdov konanie in fraudem legis predstavuje postup, keď sa niekto chová podľa práva, ale tak, aby zámerne dosiahol výsledok právnu normou nepredvídaný a nežiaduci. Napriek tomu, že v rozpore so zákonom nebolo uzavretie kúpnych zmlúv, prípadne iná dispozícia s majetkom dlžníka (t.j. odporcu v rade 1), došlo k rozporu so zákonom tým, že účelom predmetných prevodov bolo poškodenie veriteľov zmarením uspokojenia ich pohľadávok, pričom tento úmysel bol daný na oboch zmluvných stranách. Takéto konanie je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku a v dôsledku toho je neplatné pre rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Odporca v rade 2/ sa na základe takto neplatných právnych úkonov nestal vlastníkom prevádzaných hnutelných vecí a s konštatovaním neplatnosti právneho úkonu súd dospel k záveru, že takýto právny úkon žiadne právne účinky nevyvolal, a preto sa nemožno domáhať odporovateľnosti právneho úkonu, ktorými odporca v rade 1/ previedol hnutelné veci - v žalobe označené motorové vozidlá na odporcu v rade 2/.

Vo vzťahu k napadnutému právnomu úkonu prijatia finančných prostriedkov odporcom v rade 2/ od mesta Rimavská Sobota v mesiaci jún 2011, súd konštatuje, že z povahy odporovacej žaloby vyplýva základná požiadavka na jasné a určité označenie odporovaného právneho úkonu, ktorého právnej neúčinnosti sa navrhovateľ domáha. Pokiaľ za takýto úkon navrhovateľ označil prijatie finančných prostriedkov odporcom v rade 2/ od mesta Rimavská Sobota, v posudzovanej veci absentuje označenie konkrétneho právneho úkonu dlžníka, t. j. odporcu v rade 1/ ako základného predpokladu odporovateľnosti. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú. Z citovaného ustanovenia teda vyplýva, že pojmovými znakmi právneho sú vôle, jej prejav, ako aj zameranie vôle na právne následky, ktoré právne predpisy s týmto prejavom vôle spájajú. Navrhovateľ v žalobe neoznačil takýto právny úkon dlžníka, t. j. odporcu v rade 1/, pričom odporovateľnosti sa domáha vo vzťahu k prijatiu finančných prostriedkov odporcom v rade 2/ od mesta Rimavská Sobota na základe čestného vyhlásenia odporcu v rade 1/. Vzhľadom na to, že odporovať možno nielen právnym úkonom, ale tiež úkonom, na základe ktorých dochádza k scudzeniu majetku, prípadne iných úkonov, ktorým dochádza k ukráteniu možnosti uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky, súd konštatuje, že aj pri označení konkrétneho právneho úkonu, na základe ktorého odporca v rade 2/ prijal finančné prostriedky na úkor majetku odporcu v rade 1/, pri právnom úkone, ktorý je neplatný, nemožno vysloviť jeho odporovateľnosť, nakoľko neplatnosť právneho úkonu má prednosť pred jeho odporovateľnosťou a odporovať možno len platnému právnomu úkonu. V prípade, ak je právny úkon neplatný, či už absolútne alebo relatívne, jeho právne účinky vôbec nenastávajú. Právny úkon, ktorý obidve zmluvné strany uskutočnili v úmysle ukrátiť možnosť uspokojenia pohľadávok veriteľov jednej z nich, je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný pre to, lebo svojim účelom odporuje zákonu. Ak dlžníkov právny úkon ukracuje uspokojenie vymáhateľných pohľadávok jeho veriteľov, a v úmysle ukrátiť dlžníkových veriteľov konali pri uzatvorení tohto úkonu obidve zmluvné strany, nemožno konštatovať, že druhej zmluvnej strane bol známy úmysel dlžníka, ale išlo o spoločný úmysel zmluvných strán, čo je v rozpore s dobrými mravmi, a teda absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka, ktorého aplikácia nie je vylúčená pre obchodno-závazkové vzťahy (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 01. júla 2008, sp. zn. 29Odo 1027/2006). V posudzovanom prípade ak konanie konateľa dlžníka a nadobúdateľa prevádzaného majetku dosiahlo taký stupeň spoločenskej nebezpečnosti, pre ktoré bolo potrebné použitie prostriedkov trestno-právnej ochrany voči konateľovi oboch spoločností, nemožno takéto konanie vyhodnotiť ako súladné so zákonom a v súlade s dobrými mravmi a v konečnom dôsledku priznať takému to konaniu právne účinky. Na strane nadobúdateľa majetku nemožno hovoriť o znalosti úmyslu dlžníka, pokiaľ bol v prejednávanej veci preukázaný úmysel ukrátiť svojich veriteľov na oboch stranách odporovaných právnych úkonov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, a to z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie odporcu v rade 1/, neplatnosti právnych úkonov, ktorými previedol odporca v rade 1/ na odporcu v rade 2/ podstatnú časť svojho majetku vrátane v žalobe označených právnych úkonov dlžníka, t. j. odporcu v rade 1/, vo vzťahu k prijatej peňažnej náhrade odporcu v rade 2/ z dôvodu absencie konkrétneho

právneho úkonu dlžníka a vo vzťahu k požadovanej peňažnej náhrade, z dôvodu predčasnosti podanej žaloby, súd vyhodnotil žalobu ako nedôvodnú a predmetnú žalobu v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého zákonného ustanovenia účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Keďže odporcovia v rade 1/ a 2/ si náhradu trov voči navrhovateľovi neuplatnili a vznik trov na strane odporcov z obsahu spisového materiálu nevyplýva, súd rozhodol tak, že odporcom v rade 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu v Žiline ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní je potrebné uviesť: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Ďalej je potrebné označiť rozhodnutie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom vidí odvolateľ nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa domáha. Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Odvolanie proti rozsudku, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak osoba povinná podľa tohto rozhodnutia dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže osoba oprávnená z rozhodnutia podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.